

Teisipäev

Onu Gary ütles, et kui ma tahan, et tüdruk tuleks minuga peole, pean tüdrukut näost näkku paluma. Olen püüdnud seda vältida, aga ma arvan, et tõenäoliselt on tal õigus.

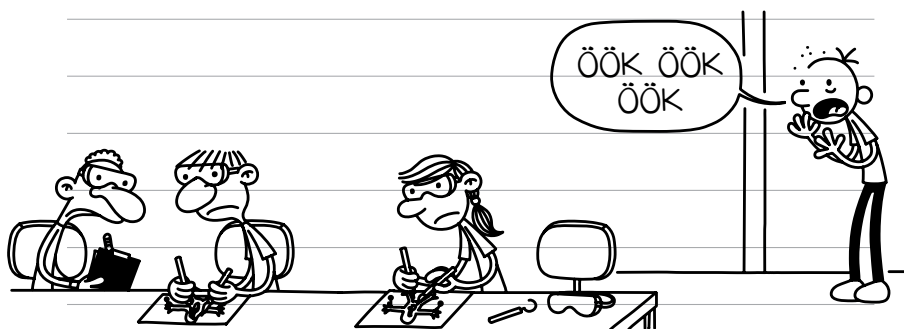
On üks tüdruk nimega Peyton Ellis, kellesse ma alati omamoodi kiindunud olen olnud, ja kui ma eile nägin teda joomas, seisin seal ja ootasin kannatlikult. Aga Peyton pidi mind silmanurgast märkama ja taipama, et kavatsen teda peole kutsuda, nii et ta muudkui jõi ja jõi, sel ajal kui mina seisin seal nagu uimas.

Lõpuks helises kell ja me mõlemad pidime klassi minema.

Ma vaevu tunnen Peytonit, nii et võib-olla oli see halb mõte üritada teda välja kutsuda. Arvatavasti peaksin piirduma nende tüdrukutega, kellega mul mingi seos on. Esimene, kes mulle pähe tuli, oli Bethany Breen, mu laboripartner loodusteaduses.

Aga ma ei usu, et olen Bethanyle kuigi hea mulje jätnud. Meil on praegu käsil anatoomia osa ja viimased paar päeva oleme konni lahanud. Selliste asjade koha pealt olen tõeliselt peeps, nii et lasen lahkamise Bethanyl teha, seistes ise samal ajal klassi teises nurgas ja püüdes mitte oksele hakata.

Tõsiselt, isegi praegu ja selles vanuses ei tea ma, miks me lõikame konni katki, et näha, mis nende sees on.

Kui keegi ütleb mulle, et konna sees on süda ja soolikad, olen valmis seda pimesi uskuma.

Olin päris õnnelik, et mind Bethanyga laboris paarilisteks pandi. Mäletan algkoolist, et kui õpetaja pani poisi ja tüdrukku koos midagi tegema, läksid teised lapsed HULLUKS.

Kui mind valiti Bethany laboripartneriks, ootasin klassilt samasugust reaktsiooni. Aga arvan, et kõik on sellest värgist välja kasvanud.

Isegi kui ma pole Bethanyle oma lahkamisostustega muljet avaldanud, uskusin ikkagi, et mul on temaga võimalus. Ma ei taha olla kiidukukk või midagi, aga ma olen olnud päris NALJAKAS laboripartner.

Eile läksin päeva lõpus Bethany juurde, kui ta kapist oma mantlit võttis.